

[REDACTED]

[REDACTED]

Obec Drahelčice
K rukám starostky obce
prostřednictvím datové schránky obce

V Drahelčicích dne 6.4.2021

Věc: Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., v platném znění

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, žádám o poskytnutí kopie:

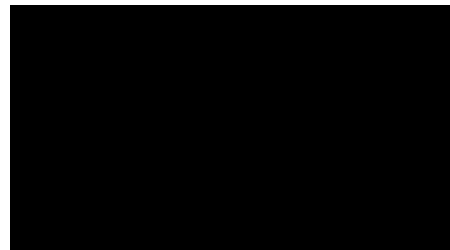
1. faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110053, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu,
2. faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky, IČ: 71468935 se sídlem Tovární 1011, Příhonice, 25243, ev. číslo ČAK 12053, na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110056, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu.

Vše žádám poslat výhradně datovou schránkou [REDACTED]

S pozdravem [REDACTED]

Obec Drahelčice
Na Návsi 25
252 19 Drahelčice

Naše značka: OUDRA398/2021/PDU

Vyřizuje: Ing. Petra Ďuranová

Drahelčice, dne 21. 4. 2021

Vaše značka:

Telefon: 604 759 537

ROZHODNUTÍ

Obec Drahelčice jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), rozhodl o žádosti o poskytnutí informace podle zákona žadatelky [REDAKCE], doručené obci dne 6. 4. 2021, ve znění:

„Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, žádám o poskytnutí kopie:

1. faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110053, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu,
2. faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky, IČ: 71468935 se sídlem Tovární 1011, Průhonice, 25243, ev. číslo ČAK 12053, na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110056, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu.“

takto:

Žádost o informace se v celém rozsahu odmítá v souladu s § 15 zákona.

Odůvodnění:

Žadatelka žádá o poskytnutí kopií faktur za právní služby za období leden – únor 2021. Povinný subjekt sděluje, že žadatelka již v minulosti podala obci řadu žádostí o informace, a to s obdobným či větším rozsahem požadovaných informací. V jednom případě, dne 22. 1. 2021, podala dvě žádosti v rozpětí cca 15 minut, kdy se v jedné žádosti dožadovala knihy došlých faktur za měsíc prosinec 2020 a v druhé pak podacího deníku v blíže určených časových rozmezích, v jiných žádostech požadovala

objednávky a faktury a znalecký posudek na výskyt křečka polního v obci Drahelčice, opakovaně knihy došlých faktur, stanoviska Policie ČR k umístění kontejnerového stání, žádosti obce Drahelčice určené majitelům pozemků v lokalitě Maxe Knížete, smlouvy a faktury s JUDr. Petrem Sršněm. V případě většího počtu kopií a následného skenování obec požadovala úhradu za tyto činnosti v souladu s ceníkem. Žadatelka sice zaplatila, ale následně proti úhradě brojila včas podanou stížností, kterou nadřízený orgán následně zamítl. Žadatelka rovněž napadla povinný subjekt stížností, např. ze dne 29. 12. 2020, a povinnému subjektu vyhrožovala, ačkoliv i ona sama odkazovala ve věci své stížnosti ze dne 22. 12. 2020 na špatný paragraf zákona – na stížnost proti úhradě, ačkoliv jejím požadavkem bylo, že příloha byla špatně naskenovaná.

Následně tyto informace zneužila ve svůj prospěch a manipulativně o nich informovala občany ve svém občasníku, který vydala svým jménem pod názvem „Drahelčice pod lupou“. Povinný subjekt netají žádné informace týkající se hospodaření, naopak jedná maximálně transparentně. Na svých webových stránkách pravidelně uveřejňuje výkaz pro hodnocení rozpočtu a knihu došlých faktur. Dále ve svém časopise Drahelčický informátor naopak včas sděluje občanům, ve kterých oblastech se mohou projevit vyšší náklady a z jakých důvodů, především se jedná o právní služby či odpadové hospodářství nebo úhradu ztráty za provoz linky č. 307. Vše uveřejňuje nad rámec zákona a v souladu se zákonem.

Povinný subjekt proto s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že se v případě této žádosti již nejedná o běžné uplatňování práva na informace, ale o zneužití práva, kdy žadatel vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti. Dle rozsudku NSS ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48, je takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva (abusus iuris) je silnější než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz Knapp, V: Teorie práva. C.H.BECK, Praha, 1995, s. 184 -185).

Dále povinný subjekt uvádí, že právo na informace je zaručeno dle článku 17 Listiny práv a svobod, dále jen „Listina“, kdy každý má právo svobodně vyhledávat, přijímat, a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu, avšak toto právo má své limity. Ty jsou vyjádřeny v článku 17 odst. 4 Listiny, kde lze toto právo omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Zákon upravuje pravidla přístupu k informacím, které jsou v držení povinných subjektů. Jde o právní normu zajišťující právo veřejnosti na informace, které mají povinné subjekty k dispozici. Povinný subjekt neposkytne informace pouze v případech vymezených zákonem. Povinný subjekt dále však upozorňuje, že právo na informace není právem bezbřehým. Stejně tak o tom hovoří Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. III. ÚS 156/02 ze dne 18. 12. 2002:

„Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvidavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápánou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil.“

Nelze si totiž představit, že oblast poskytování informací bude vzhledem ke kusé právní úpravě jednoduchou záležitostí, i zde jsou napínány limity Listiny a zákonných norem tuto oblast rozvíjejících.

Na to reaguje též judikatura, např. rozsudek NSS č. j. 7 As 101/2011-66 ze dne 26. 10. 2011, který uvádí:

„Judikatura Nejvyššího správního soudu setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné správě je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.“

Povinný subjekt posoudil žadatelkou podanou žádost a dovodil, že žadatelka svého práva na informace zneužívá, protože není možné dalším takovým žádostem vyhovět a přiznat jim zákonnou ochranu. Odborná literatura se také dotýká oblasti závadného výkonu práva na informace, resp. jeho zneužití (cit.): *V praxi jsou obvykle za takové šikanózní žadatele považováni žadatelé, kteří podávají velké množství žádostí nebo kteří se opakovaně domáhají poskytnutí velkého množství informací. K označení žadatele jako osoby zneužívající právo na informace však taková kritéria nelze považovat za dostačující, neboť zákon množství informací ani podávaných žádostí jednotlivými žadateli nelimituje, naopak s nimi „mlčky“ počítá, když umožňuje prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informací i uplatnění úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (např. žadatel, který se zajímá o určitý globální problém, jistě bude zcela legitimně podávat velké množství žádostí vztahujících se k tomuto tématu a sotva bude možné jeho postup a priori považovat za zneužití práva na informace, když veškeré jím „poptávané“ údaje mají společného jmenovatele). Obecně proto lze říci, že o zneužití práva na informace půjde jen tehdy, jestliže k tomuto „množstevnímu“ aspektu přistoupí i určitý další faktor, jenž bude zcela nepochybně indikovat zneužívání tohoto práva.“* (srovnej FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Linde, 2012, str. 649 – 650).

Odborná literatura tedy definuje zneužití práva jako chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného. Princip institutu zákazu zneužití práva se přitom sestává ze dvou spojených římskoprávních principů, a sice *“neminem laedit qui iure suo utitur”* (kdo vykonává svoje právo, nikomu neškodí) a *„mal enim iure nostra uti non debemus”* (nemáme však zneužívat svoje právo).

Povinný subjekt dále podotýká, že není cílem bránit žadatelce ve svobodném přístupu k informacím, a že je připraven žadatelce informace v rozumném rozsahu poskytnout, nicméně za současné situace, kdy žadatelka opakovaně požaduje takto rozsáhlé informace, by byla obec prakticky paralyzována a nemohla by řádně vykonávat svoji činnost, tedy zejména službu všem svým občanům. Povinný subjekt má za to, že o to se právě žadatelka pokouší, protože je zároveň zastupitelka a její ataky na zasedání zastupitelstva směřují na neschopnost obce. Údajnou neschopnost obce, resp. starostky též řešila ve svém časopise. Toto není zcela legitimním cílem a výsledkem předpokládaným zákonem o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt si je vědom, že žadatelka jakožto zastupitelka obce má právo na informace i z toho důvodu, aby mohla vykonávat jako členka zastupitelstva svoji kontrolní funkci, nicméně tohoto nástroje není možné užívat v rámci „politického boje“ k absolutnímu zablokování činnosti úřadu. Povinný subjekt podotýká, že pro obec s dvěma zaměstnanci pro vyřizování administrativy (z toho jedna účetní na plný úvazek) v době, kdy obec

prochází masivním rozvojem, administruje dotace z programu IROP a další dotační tituly, výběrová řízení a provádí běžnou agendu, se jedná o neúměrnou administrativní zátěž i k velkému rozsahu žadatelem požadovaných informací.

Dále je obdobně vykládán i zákaz zneužití subjektivních práv jako typ protiprávního chování, které sice formálně nepřekračuje hranice subjektivního práva, překračuje však hranice společenské únosnosti výkonu subjektivních práv, které jsou vymezeny v různých právních řádech různými kritérii. Sankcí za zneužití práva je odmítnutí právní ochrany zdánlivého výkonu práva (srovnej HENDRYCH, Dušan, et al. Právnický slovník. 3. rozš. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009. 1459 s.).

Rozšířený senát ve svém usnesení č. j. 1 As 70/2008-74 ze dne 27. 5. 2010 uvádí, že „*zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy české republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vůdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Nejvyšší správní soud podotýká, že zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, zejména principem právní jistoty, s nímž se - zcela logicky- nejvíce střetává.*“

Povinný subjekt ve výše uvedeném jednání žadatelky, tj. v opakovaných žádostech o informace, které následně využívá zejména jako nástroj kritiky stávajícího vedení obce Drahelčice, spatřuje šikanózní výkon práva na informace. Šikanu a zneužití práva žadatelkou povinný subjekt spatřuje především tedy v uvedených výše popsaných motivech jednání žadatelky, které ač se mohou na první pohled zdát skryty, jsou projeveny v tzv. formálních znacích žadatelčiných žádostí (obsah, četnost, systematickosti, jakož i následné použití informací získaných na jejich základě).

Slovo šikana odvozuje svůj původ ve francouzském „chicane“, což znamená zlomyslné obtěžování, týrání, sužování, pronásledování, byrokratické lpění na liteře předpisů. Lze jím rovněž chápat i malicherný spor, z něhož se postupem času stává systematické trýznění. Jedním z obecných znaků šikany je skutečnost, že se jedná o záměrnou a opakovanou činnost. Šikana se tak stává druhem týrání, které posiluje pocit moci nad obětí. Šikana tak může akcelarovat do systematického zneužívání moci.

Povinný subjekt v chování žadatelky spatřuje šikanu povinného subjektu, kde jsou informace zneužívány v rámci politické soutěže žadatelky v osobě zastupitelky, a to zejména ve snaze působit dezinformace o chodu obce (viz časopis Drahelčice pod lupou, kde zcela jasně informuje občany, že nová základní škola bude stát 442 mil. Kč bez DPH, ale v uveřejněné studii na webu obce je částka 335 mil. Kč bez DPH, dále pak i o tom, že obec má úvěr kryt zástavním právem k nemovitostem, což opětovně není pravda a na četných místech webu ale i ve veřejné části katastru nemovitostí se lze přesvědčit, že se jedná o dezinformaci).

Žadatelka totiž nejenže se neustále snaží paralyzovat úřad svými žádostmi, ale i veřejně dostupné informace upravuje ve svůj prospěch. Povinný subjekt má za to, že aktivity žadatelky mají přispět k rozštěpení komunity na dva nesmiřitelné tábory zástupců a odpůrců současného vedení obce, viz opět zneužití informací v jejím časopise.

V zapojení informací získávaných šikanózními žádostmi o poskytnutí informace v rámci rozšiřování politických názorů a dehonestací kroků obce spatřuje povinný subjekt nerespektování primárního účelu práva na informace daného v článku 17 Listiny, jímž je politické právo na kontrolu státních a veřejnoprávních korporací, avšak nikoliv získávání informací pro politickou (mnohdy nerovnou) soutěž.

Z výše uvedeného vyvěrá proto motiv žadatelky nepoužívat informace získané od povinného subjektu ke kontrole hospodaření obce, avšak je zneužívat k osobním atakům na současné vedení obce za účelem dalšího zneužívání práva na informace a rozdělit místní komunitu. Dokonce se ve svém časopise chlubí tím, že podává žádosti o informace a odůvodňuje to tím, že starostka jí na zasedání obce odmítá dojit pro materiály, které ona požaduje ale až na zasedání zastupitelstva obce. Starostka obce tuto povinnost na zasedání nemá, ale může jí je zaslat v termínu dohodnutém na zasedání. Šikanozní jednání ochranu práva nezasluhuje, a proto spadá do výluky, která není zákonem výslovně předpokládána, avšak byla vyslovena a dovozena judikaturou NSS, potažmo Ústavního soudu.

Povinný subjekt by na tomto místě ocitoval rozsudek NSS č. j. 1 Afs 107/2004–48 ze dne 10. 11. 2005, který se zevrubně dotkl otázky úkolu a smyslu jakožto společenských normativních systémů, který přiléhá na tento projednávaný případ (cit.): *Právo je jedním ze společenských normativních systémů; je tedy nerozlučně spjata s existencí společnosti, kterou svým regulativním působením významně ovlivňuje. Úkolem práva jako společenského normativního systému je zabezpečit reprodukci společností, a tedy i vůbec její řádné fungování. Aby společnost nebyla pouhým souhrnem autonomních individuí, sledujících výlučně své vlastní zájmy, potřeby a toliko svůj prospěch, a nerespektujících zájmy, potřeby a prospěch ostatních, resp. celku, musí ve společnosti existovat i určitá shoda ohledně základních hodnot a pravidel vzájemného soužití. Z tohoto pohledu je evidentní, že právní řád nemůže být hodnotově neutrální, ale musí obsahovat, chránit a prosazovat alespoň hodnoty, které umožňují bezporuchové soužití jednoho člověka s lidmi dalšími, tedy život člověka jako člena společnosti. [...] Smyslu práva jako takového odpovídá pouze takový výklad textu právního předpisu, který takové uspořádání vztahů ve společnosti respektuje. Výklad, který by - při existenci několika různých interpretačních alternativ - racionalitu uspořádání společnosti pomíjel, nelze považovat za správný a závěr, k němuž dospívá, potom důsledně vzato nelze považovat ani za existující právo.*

Povinný subjekt dále provedl test proporcionality. Ústavní soud stanovil podmínky, které musí být kumulativně naplněny v rámci testu proporcionality, které podle svého vyjádření dovodil z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 8. 11. 2016 ve věci Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarskuč. 18030/11, zdroj ASPI. U žádosti zkoumal proto následující kritéria (viz Správní právo 6/2019, str. 328 – 341):

1. Účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
2. Informace samotná se týká veřejného zájmu;
3. Žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. Společenského hlídacího psa;
4. Informace existuje a je dostupná.

Povinný subjekt se domnívá, že žádost již v prvním kritérium neobstojí. Sice se požadovaná informace týká veřejného zájmu, ale účel jejího získání může být oproti tomu veden z čistě osobních (soukromých) důvodů (viz Zb. Lubovský, Zneužití práva na informace, str. 338), které bývají zpravidla poodhalený v následném vyjádření žadatele.

Osobní zainteresovanost dovozuje povinný subjekt z toho, že žadatelka ve svém časopise z února 2021 poukazuje na fakt, že byla odvolána zastupitelstvem obce pro nedůvěru (údajně toto měla zařídít paní starostka) a od té doby, co není místostarostka obce, obec platí vysoké náklady na právní služby, které údajně vykonávala ona v době, kdy byla místostarostka, pouze za odměnu místostarostky. Následně na zasedání zastupitelstva obce dne 30. 3. 2021 žadatelka prohlásila, že žádnými speciálními úkoly nebyla pověřována v rámci právních služeb.

Vzhledem k výše uvedenému tedy povinný subjekt shledal, že žádost o informace neprošla již prvním kritériem testu proporcionality, tedy vyhodnotil, že osobní zainteresovanost žadatelky o poskytnutí informace, která má vztah k povinnému subjektu a k subjektům, o kterých informaci požaduje, že jejím zájmem není diskuse o věcech veřejného zájmu, ale naopak osobní zainteresovanost proti stávajícímu vedení obce a rozdělení místní komunity na dva nesmiřitelné tábory a v druhé řadě se snaží získat informace o svých konkurentech. Dále povinný subjekt sděluje, že žadatelka je samostatná advokátka, která se nachází ve střetu zájmů. Na základě příloh k fakturám tak může podávat nabídky do četných výběrových řízení, které budou zpracovány s ohledem na rozsah práce konkurenčních advokátních kanceláří. Tato žádost se týká jak advokátní kanceláře FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH s. r. o., ale i advokátky Mgr. Eleny Donátové, LL.M. Proto tímto může získat konkurenční výhodu a nabídky na právní služby může tomuto lépe přizpůsobit.

V souvislosti s výše uvedeným rozhodl povinný subjekt tak, že žádost zamítl v celém rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze dle § 16 odst. 1 zákona a v souladu s § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání. Odvolání se podává k povinnému subjektu a rozhoduje o něm Krajský úřad Středočeského kraje.

Ing. Petra Ďuranová, starostka obce Drahelčice

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor správních agend

prostřednictvím

Obce Drahelčice
prostřednictvím datové schránky obce

V Drahelčicích dne 7.5.2021

Věc: Odvolání proti rozhodnutí spis. zn. OUDRA398/2021/PDU

Dne 6.4.2021 jsem dala obci Drahelčice žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., v platném znění, kde jsem žádala poskytnutí faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110053, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu, faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky, IČ: 71468935 se sídlem Tovární 1011, Průhonice, 25243, ev. číslo ČAK 12053, na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110056, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu.

Dne 22.4.2021 mi bylo doručeno do mé datové schránky rozhodnutí obce Drahelčice spis. zn. OUDRA 398/2021/PDU, kterým moji žádost o informace odmítla.

Odvolání:

Proti rozhodnutí spis. zn. OUDRA398/2021/PDU podávám tímto ve stanovené lhůtě odvolání. (dále jen „Rozhodnutí“).

Odůvodnění:

I.

Ve výroku Rozhodnutí není uvedenou z jakého důvodu je žádost odmítnuta. Z odůvodnění pak vyplývá, že to má zřejmě z důvodu zneužití práva na informace.

Povinný subjekt může informaci odmítnout jen z důvodů uvedených v zákoně č. 106/1999 Sb., v platném znění.

Rozhodnutí trpí tedy právní vadou.

K odůvodnění uvádím, že z něj nade vší pochybnost vyplývá, že pokud se zde někdo chová šikanozně, je to obec Drahelčice.

Nepodala jsem žádné množství žádostí, ani do počtu ani do složitosti. Netýkaly se vyhledávání informací, což by mohlo obec zatížit. Žádosti na zveřejnění faktur, podávám, protože obec je nezveřejňuje v intervalech, ve kterých by měla. Jistě by mi obec odpověděla, že to není povinnost, ale pak se nemůže divit, když si o tyto faktury požádám žádostí dle informačního zákona.

Faktury odmítnuté tímto rozhodnutím byly hrazeny z veřejných prostředků. Jako občan a jako zastupitel mám právo vidět, za co jsou takové prostředky vynakládány.

O tento druh faktur žádám po druhé. Poprvé to bylo žádostí ze dne 1.12.2020. Moje žádost ze dne 1.12.2020 byla povinným subjektem vyřizována opakovaně nesprávně. Rozhodnutím č.j. OUDRA 1353/2020/PDU ze dne 21.12.2020 bylo špatné poučení. Po mém odvolání bylo rozhodnutí v části týkající se odmítnutí faktur advokátní kanceláře zrušeno a vráceno. Následně mi poskytnutí faktur bylo částečně odmítnuto, což bylo k mému odvolání také nadřízeným orgánem zrušeno a uloženo povinnému subjektu, aby mi informaci poskytl. V době řešení odvolání povinný subjekt sám informaci, kterou mi odmítl poskytnout, zveřejnil.

Ze shora uvedeného vyplývá, že povinný subjekt nerozhoduje o mých žádostech nestranně a je vůči mně jednoznačně podjatý.

K důkazu zneužití institutu odmítnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., povinným subjektem za účelem poškození mých práv dokládám Drahelčický informátor č. 2/2021.

Na straně 11 tohoto čísla povinný subjekt ústy své starostky, tedy té osoby, která činí jménem povinného subjektu rozhodnutí, **sděluje veřejnosti**, jaké právní služby jsou poskytovány společností FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o. a advokátkou Mgr. Elenou Donátovou, LL.M.

Jednání povinného subjektu je tedy stejné, jako v předchozím případě a o tomto odvolání by mělo být rozhodnuto stejně, tedy by mu mělo být vyhověno a povinnému subjektu by mělo být uloženo mi požadovanou informaci poskytnout.

Důkaz:

- strana 10 a 11 Drahelčického informátoru č. 2/2021

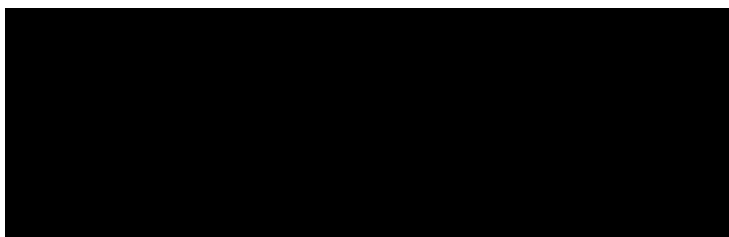
II.

Jako zastupitelka, odkazuji v této souvislosti na **rozhodnutí Nejvyššího správního soudu spis. zn. 4 As 385/2019 – 55 ze dne 26.2.2020**, které řeší případ zastupitelky, již odmítla obec, jejíž byla zastupitelkou, poskytnout informace a z něhož jednoznačně vyplývá, že „má-li žadatel nárok podle zvláštního zákona na obsahově neomezený přístup k určité informaci, není důvod mu tento přístup s ohledem na zákon o svobodném přístupu k informacím omezovat jako jiným, neprivilegovaným žadatelům“.

Jako zastupitel mám podle zákona o obcích právo na přílohy k fakturám v rozsahu všech údajů, jelikož uzavření smluv na právní služby schvalovalo zastupitelstvo a proto nepřísluší povinnému subjektu toto mé právo omezovat.

III.

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby nadřízený orgán zrušil rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a aby přikázal povinnému subjektu mi požadovanou informaci poskytnout.

Praha: 4.6.2021
Číslo jednací: 070420/2021/KUSK
Spisová značka: SZ_065934/2021/KUSK
Vyřizuje: Mgr. Humlová
Značka: InfZ OÚ 124/21

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, rozhodl na základě odvolání [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutím povinného subjektu – Obce Drahelčice číslo jednací OUDRA398/2021/PDU ze dne 21.4.2021 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ze dne 7.5.2021 takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se rozhodnutí povinného subjektu – Obce Drahelčice č.j. OUDRA398/2021/PDU ze dne 21.4.2021 o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ruší a řízení se vrací zpět.

Odůvodnění

Žádostí ze dne 6.4.2021 (doručena datovou schránkou) žadatelka požádala povinný subjekt o poskytnutí následujících informací:

- 1. faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod poř. číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod poř. číslem 2110053, a to vč. příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložených čas a částku jednotlivého úkonu;*
- 2. faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod poř. číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod poř.č. 2110056, a to vč. příloh k těmto fakturám*

obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložených čas a částku jednotlivého úkonu.

O poskytnutí informace požádala do datové schránky.

Povinný subjekt vydal dne 21.4.2021 (doručeno datovou schránkou dne 22.4.2021) rozhodnutí o odmítnutí dle § 15 InfZ s rozsáhlým odůvodněním, že žadatelka zneužívá právo na informace k omezení chodu úřadu, a následnému napadání vedení obce, že nezvládá plnění svých povinností, a dále k politickému boji, a to i na základě lživých informací občanům, její žádost neobstojí v testu proporcionality, když požadované informace se sice dotýkají veřejného zájmu, ale účel jejího získání může být z čistě osobních důvodů - s cílem obec rozdělit na dva nesmiřitelné tábory a získat informace o svých konkurentech. Při tomto rozhodnutí povinný subjekt vycházel i z doporučení Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly.

Dne 7.5.2021 (doručeno datovou schránkou) žadatelka podala odvolání proti tomuto rozhodnutí z důvodu, že ve výroku není uveden právní důvod odmítnutí, z odůvodnění pak vyplývá, že je to zřejmě z důvodu zneužití práva na informace, ale povinný subjekt může informaci odmítnout jen z důvodů uvedených v InfZ, nepodala žádné množství žádostí ani co do počtu, ani co do složitosti, naopak povinný subjekt zneužívá institut odmítnutí informace dle InfZ za účelem poškození práv žadatelky, i když o právních službách informuje v periodiku obce..

Povinný subjekt postoupil odvolání ze dne 7.5.2021 pod č.j. OUDRA0570/2021/PDU ze dne 20.5.2021 (doručeno dne 26.5.2021) s podrobným vyjádřením, v čem spočívá zneužívání práva na informace, a dále s odůvodněním, že periodikum obce slouží k informování občanů obce, což je povinnost starostky.

Krajský úřad Středočeského kraje přezkoumal předložené dokumenty a konstatuje, že odvolání je důvodné. Povinný subjekt se dopustil chyby v rozhodnutí, když ve výroku odkázal pouze na § 15 InfZ, který je však procesním ustanovením, ne hmotně právním důvodem odmítnutí žádosti, tedy důvod odmítnutí žádosti nebyl ve výroku uveden. Na druhé straně nelze dát za pravdu žadatelce, že důvody odmítnutí musejí být výslovně dle InfZ, protože z judikatury vyplývá, že důvodem odmítnutí informace mohou být i obecně uznávané právní principy, mezi které bezesporu patří právě institut zneužívání práva, tento důvod však musí být ve výroku rozhodnutí slovně popsán. Odvolací orgán nemůže dále přihlídnout k důvodům

ohledně zátěže povinného subjektu, které uvedl do postoupení spisu, ale neuvedl je do odůvodnění rozhodnutí, i když časovou náročnost vyřizování žádostí žadatelky toto vyjádření dokládá.

V dalším řízení proto povinný subjekt přehodnotí svůj postup, a buď požadované informace poskytne, nebo pokud dojde ke stejnému závěru, vydá nové bezvadné rozhodnutí, které bude ve výroku obsahovat právní důvod odmítnutí informace a v odůvodnění se vypořádá i se zdůvodněním ohledně omezování činnosti povinného subjektu, které v odůvodnění rozhodnutí chybí.

Vzhledem k výše uvedenému Krajský úřad Středočeského kraje rozhodl o odvolání žadatelky tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušil a řízení vrátil zpět.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

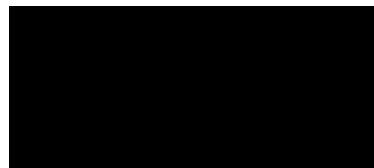
Mgr. Jiřina Humlová
za odbor pověřená oprávněná úřední osoba

Obdrží:

Obec Drahelčice, Na Návsí 25, 252 19 Drahelčice, DS: gs6avg8

Obec Drahelčice
Na Návsí 25
252 19 Drahelčice

Naše značka: OUDRA693/2021/PDU

Vyřizuje: Ing. Petra Ďuranová

Drahelčice, dne 21. 6. 2021

Vaše značka:

Telefon: 604 759 537

ROZHODNUTÍ

Obec Drahelčice jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), rozhodl o žádosti o poskytnutí informace podle zákona žadatelky [REDAKCE], doručené obci dne 6. 4. 2021, ve znění:

„Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, žádám o poskytnutí kopie:

- 1. faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110053, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu,*
- 2. faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky, IČ: 71468935 se sídlem Tovární 1011, Průhonice, 25243, ev. číslo ČAK 12053, na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110056, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu.“*

takto:

Žádost o informace se v celém rozsahu odmítá v souladu s § 15 zákona z důvodu zneužití práva na informace ze strany žadatelky, z důvodu šikanózního výkonu práva na informace a z důvodu, že žádost neobstála v testu proporcionality.

Odůvodnění:

Žadatelka podala žádost o informaci, která byla povinnému subjektu doručena dne 6. 4. 2021. Požadovala následující:

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, žádám o poskytnutí kopie:

1. faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110053, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu,
2. faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky, IČ: 71468935 se sídlem Tovární 1011, Průhonice, 25243, ev. číslo ČAK 12053, na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110056, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu.“

Povinný subjekt vydal dne 21.4.2021 rozhodnutí o odmítnutí informace v celém rozsahu. Žadatelka se dne 7. 5. 2021 proti tomuto rozhodnutí odvolala včas podaným odvoláním. Povinný subjekt toto odvolání včetně spisového materiálu podstoupil odvolacímu orgánu. Odvolací orgán dne 4.6.2021 pod č. j. 070420/2021/KUSK rozhodnutí povinného subjektu č. j. OUDRA0398/2021/PDU ze dne 21. 4. 2021 zrušil a řízení vrátil zpět.

Povinný subjekt vyhodnotil po následném přezkoumání žádost žadatelky ze dne 6.4.2021 opětovně jako šikanózní, dále že žadatelka zneužívá svého práva na informace. Dále povinný subjekt opětovně provedl test proporcionality v souladu se zákonnými požadavky na tento test.

Žadatelka žádá o poskytnutí kopií faktur za právní služby za období leden–únor 2021. Žadatelka opakovaně podává žádosti o informace od dubna 2020, kdy byla zastupitelstvem obce odvolána z pozice místostarostky obce. Dle povinného subjektu cílí aktivita žadatelky na destabilizaci současného vedení obce, podryvání jeho autority a umělé vytváření problémů tam, kde nejsou.

Za rok 2020 bylo povinnému subjektu podáno celkem 10 žádostí dle zákona, sama žadatelka podala 6 žádostí o informace. Tyto žádosti se dotýkaly různých oblastí – umístění a přemístění kontejnerů na separovaný odpad, posouzení kontejnerového stání od Policie ČR, faktury a smlouvy JUDr. P. Sršně od roku 2018 do dubna 2020, právních služeb advokátní kanceláře Feichtinger Židek Fyrbach advokáti s. r. o., posudku týkajícího se výskytu křečka polního a faktury za něj, faktur za výkon TDS a koordinátora BOZP Ing. T. Svobody na dvě stavby v obci a podacího deníku od září do 19. listopadu 2020. V roce 2021 je pak žadatelka pouze jedinou žadatelkou o informace dle zákona. Za rok 2021 podala již pět žádostí o informace, opět s různou náročností vyhledávání informací. Týkalo se to především knihy došlých faktur, podacího deníku za tři různá období, zápisů komise stavební a územně-plánovací s developerem na Malé Růži, dopisu o porozumění, návrhu smlouvy s developerem a výkazu hospodaření a plnění rozpočtu FIN 2-12. V jednom případě, dne 22. 1. 2021, podala dvě žádosti v rozpětí cca 15 minut, kdy se v jedné žádosti dožadovala knihy došlých faktur za měsíc prosinec 2020 a v druhé pak podacího deníku v blíže určených časových mezích. V případě většího počtu kopií a následného skenování obec požadovala úhradu za tyto činnosti v souladu s ceníkem. Žadatelka sice zaplatila, ale následně proti úhradě brojila včas podanou stížností, kterou nadřízený orgán následně zamítl. Žadatelka rovněž napadla povinný subjekt stížností, např. ze dne 29. 12. 2020, cit. „K odpovědi na stížnost sděluji následující: Povinný orgán by se měl spíše omluvit než nemístně poučovat. Pokud by povinný orgán uměl skenovat, nebo po sobě alespoň kontroloval práci, nemusela bych stížnost podávat. Tím mi vznikají jen náklady, které mohu požadovat jako škodu postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., v platném znění. Podávat stížnost na vědomí nadřízenému orgánu, zákon nezakazuje. Vzhledem

k tomu, jak povinný orgán postupuje při vyřízení mých žádostí – nezákonná výzva, nesprávné poučení, naskenované pouze části listů apod., mám důvodné pochybnosti o znalosti a dodržování povinností vůči nadřízenému orgánu.“, ačkoliv i ona sama odkazovala ve věci své stížnosti ze dne 22. 12. 2020 na špatný paragraf zákona – na stížnost proti úhradě, ačkoliv jejím požadavkem bylo, že příloha byla špatně naskenovaná.

Vzhledem k množství žádostí, které žadatelka podala, je povinný subjekt přesvědčen, že z její strany se jedná o zcela zjevný úmysl zahltit povinný subjekt žádostmi tak, aby se povinnému subjektu nedostávalo kapacity na plnění jiných úkolů. Na to pak žadatelka naráží na zasedáních zastupitelstva obce nebo ve svém „časopise“. Byť žadatelka nezná souvislosti, prohlašuje, že **„Paní starostce trvalo 6 měsíců, než vyhlásila nové výběrové řízení.“** (viz str. 5 „časopisu“).

Žadatelka nebere v potaz to, že obec se dvěma administrativními silami a s neuvolněnou místostarostkou řeší veškeré dění v obci, staví školku, administruje pět dotačních titulů, šest výběrových řízení, správní řízení a řeší chod obecního úřadu. V neposlední řadě vypsání výběrového řízení byla otázka cash flow rozpočtu obce.

Dále se žadatelka ve svém časopise chlubí, že podává žádosti o informace jako v době působení tehdejšího starosty obce pana Spáčila s odkazem, že *starostka pro informace odmítá dojít nebo dodá informace na dalším zasedání, o kterém neřekne, kdy je*. Plán zasedání je přitom zveřejněn na stránkách obce a je upravován v dostatečném předstihu tak, aby občané věděli s jistotou, kdy se zasedání bude konat. Dále jsou termíny zasedání řádně zveřejňovány i v kalendáři akcí na titulní stránce webu obce. Žadatelka se domnívá, jak vyznívá v jejím „časopisu“, že starostka obce je jejím podřízeným, který by ji měl poslouchat.

Žadatelka tyto informace zneužívá ve svůj prospěch a manipulativně o nich informuje občany ve svém občasníku, který vydala svým jménem pod názvem „Drahelčice pod lupou“. Povinný subjekt netají žádné informace týkající se hospodaření, naopak jedná maximálně transparentně. Na svých webových stránkách pravidelně uveřejňuje výkaz pro hodnocení rozpočtu a knihu došlých faktur. Dále ve svém časopise Drahelčický informátor včas sděluje občanům, ve kterých oblastech se mohou projevit vyšší náklady a z jakých důvodů, především se jedná o právní služby související se zadáváním veřejných zakázek, v rámci kterých je obec opakovaně napadána, či odpadové hospodářství nebo úhradu ztráty za provoz autobusové linky. Vše uveřejňuje nad rámec zákona a v každém případě souladu s ním.

Povinný subjekt proto s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že se v případě této žádosti již nejedná o běžné uplatňování práva na informace, ale o zneužití práva, kdy žadatel vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti. Dle rozsudku NSS ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48, je takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva (abusus iuris) je silnější než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz Knapp, V: Teorie práva. C.H.BECK, Praha, 1995, s. 184 -185).

Dále povinný subjekt uvádí, že právo na informace je zaručeno dle článku 17 Listiny práv a svobod, dále jen „Listina“, kdy každý má právo svobodně vyhledávat, přijímat, a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu, avšak toto právo má své limity. Ty jsou vyjádřeny v článku 17 odst. 4 Listiny, kde lze toto právo omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Zákon upravuje pravidla přístupu k informacím, které jsou v držení povinných subjektů. Jde o právní normu zajišťující právo veřejnosti na informace, které mají povinné subjekty k dispozici. Povinný subjekt neposkytne informace pouze v případech vymezených zákonem. Povinný subjekt dále však upozorňuje, že právo na informace není právem bezbřehým. Stejně tak o tom hovoří Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. III. ÚS 156/02 ze dne 18. 12. 2002.

„Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápánou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil.“

Nelze si totiž představit, že oblast poskytování informací bude vzhledem ke kusé právní úpravě jednoduchou záležitostí, i zde jsou napínány limity Listiny a zákonných norem tuto oblast rozvíjejících.

Na to reaguje též judikatura, např. rozsudek NSS č. j. 7 As 101/2011-66 ze dne 26. 10. 2011, který uvádí:

„Judikatura Nejvyššího správního soudu setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné správě je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulanti, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.“

Odborná literatura tedy definuje zneužití práva jako chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného. Princip institutu zákazu zneužití práva se přitom sestává ze dvou spojených římskoprávních principů, a sice *“neminem laedit qui iure suo utitur”* (kdo vykonává svoje právo, nikomu neškodí) a *“mal enim iure nostra uti non debemus”* (nemáme však zneužívat svoje právo).

Povinný subjekt posoudil žadatelkou podanou žádost a dovodil, že žadatelka svého práva na informace zneužívá, protože není možné dalším takovým žádostem vyhovět a přiznat jim zákonnou ochranu.

Povinný subjekt dále podotýká, že není cílem bránit žadatelce ve svobodném přístupu k informacím, a že je připraven žadatelce informace v rozumném rozsahu poskytnout, nicméně za současné situace, kdy žadatelka opakovaně požaduje takto rozsáhlé informace, které jsou zhusta veřejně dostupné, by byla obec prakticky paralyzována a nemohla by řádně vykonávat svoji činnost, tedy zejména službu všem svým občanům. Povinný subjekt má za to, že právě to je cílem žadatelky, která se současně z pozice zastupitelky obce pokouší útočit na vedení obce poukazem na jeho neschopnost. Údajnou neschopnost vedení obce, resp. starostky též řešila ve svém časopise. Toto není zcela legitimním cílem a výsledkem předpokládaným zákonem o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt si je vědom, že žadatelka jakožto zastupitelka obce má právo na informace i z toho důvodu, aby mohla vykonávat jako členka zastupitelstva svoji kontrolní funkci, nicméně tohoto nástroje není možné užívat v rámci „politického boje“ k absolutnímu zablokování činnosti úřadu. Povinný subjekt podotýká, že pro obec s dvěma zaměstnanci pro vyřizování administrativy (z toho jedna účetní na plný úvazek) v době, kdy obec prochází masivním rozvojem, administruje dotace z programu IROP a další dotační tituly,

výběrová řízení a provádí běžnou agendu, se jedná o neúměrnou administrativní zátěž i k velkému rozsahu žadatelem požadovaných informací.

Dále je obdobně vykládán i zákaz zneužití subjektivních práv jako typ protiprávního chování, které sice formálně nepřekračuje hranice subjektivního práva, překračuje však hranice společenské únosnosti výkonu subjektivních práv, které jsou vymezeny v různých právních řádech různými kritérii. Sankcí za zneužití práva je odmítnutí právní ochrany zdánlivého výkonu práva (srovnej HENDRYCH, Dušan, et al. Právníký slovník. 3. rozš. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009. 1459 s.).

Rozšířený senát Nejvyššího soudu České republiky ve svém usnesení č. j. 1 As 70/2008-74 ze dne 27. 5. 2010 uvádí, že „*zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vúdčích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochraně lidské důstojnosti patří mimojiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Nejvyšší správní soud podotýká, že zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právnímu řádu, zejména principem právní jistoty, s nímž se zcela logicky nejvíce střetává.*“

Povinný subjekt ve výše uvedeném jednání žadatelky, tj. v opakovaných žádostech o informace, které následně využívá zejména jako nástroj kritiky stávajícího vedení obce Drahelčice, spatřuje šikanózní výkon práva na informace. Šikanu a zneužití práva žadatelkou povinný subjekt spatřuje především tedy v uvedených výše popsáných motivech jednání žadatelky, které ač se mohou na první pohled zdát skryty, jsou projeveny v tzv. formálních znacích žadatelčiny žádosti (obsah, četnost, systematickosti, jakož i následné použití informací získaných na jejich základě).

Slovo šikana odvozuje svůj původ ve francouzském „chicane“, což znamená zlomyslné obtěžování, týrání, sužování, pronásledování, byrokratické lpění na liteře předpisů. Lze jím rovněž chápat i malicherný spor, z něhož se postupem času stává systematické trýznění. Jedním z obecných znaků šikany je skutečnost, že se jedná o záměrnou a opakovanou činnost. Šikana se tak stává druhem týrání, které posiluje pocit moci nad obětí. Šikana tak může akcelarovat do systematického zneužívání moci.

Povinný subjekt v chování žadatelky spatřuje šikanu povinného subjektu, kde jsou informace zneužívány v rámci politické soutěže žadatelky v osobě zastupitelky, a to zejména ve snaze působit dezinformace o chodu obce ,viz časopis Drahelčice pod lupou, kde zcela jasně informuje občany, že nová základní škola bude stát 442 mil. Kč bez DPH, ale v uveřejněné studii na webu obce je částka 335 mil. Kč bez DPH, dále pak i o tom, že obec má úvěr kryt zástavním právem k nemovitostem, což opětovně není pravda a na četných místech webu ale i ve veřejné části katastru nemovitostí se lze přesvědčit, že se jedná o dezinformaci.

Žadatelka totiž nejenže se neustále snaží paralyzovat úřad svými žádostmi, ale i veřejně dostupné informace upravuje ve svůj prospěch. Povinný subjekt má za to, že aktivity žadatelky mají přispět k rozštěpení komunity na dva nesmiřitelné tábory zástupců a odpůrců současného vedení obce, viz opět zneužití informací v jejím „časopise“.

V zapojení informací získávaných šikanózními žádostmi o poskytnutí informace v rámci rozšiřování politických názorů a dehonestací kroků obce spatřuje povinný subjekt nerespektování primárního účelu práva na informace daného v článku 17 Listiny, jímž je politické právo na kontrolu státních a veřejnoprávních korporací, avšak nikoliv získávání informací pro politickou (mnohdy nerovnou)

soutěž.

Z výše uvedeného vyvěrá proto motiv žadatelky nepoužívat informace získané od povinného subjektu ke kontrole hospodaření obce, avšak je zneužívat k osobním atakům na současné vedení obce za účelem dalšího zneužívání práva na informace a rozdělit místní komunitu. Dokonce se ve svém časopise chlubí tím, že podává žádosti o informace a odůvodňuje to tím, že starostka jí na zasedání obce odmítá dojit pro materiály, které ona požaduje ale až na zasedání zastupitelstva obce. Starostka obce tuto povinnost na zasedání nemá, ale může jí je zaslat v termínu dohodnutém na zasedání. Šikanózní jednání ochranu práva nezasluhuje, a proto spadá do výluky, která není zákonem výslovně předpokládána, avšak byla vyslovena a dovozena judikaturou NSS, potažmo Ústavního soudu.

Povinný subjekt by na tomto místě ocitoval rozsudek NSS č. j. 1 Afs 107/2004–48 ze dne 10. 11. 2005, který se zevrubně dotkl otázky úkolu a smyslu jakožto společenských normativních systémů, který přiléhá na tento projednávaný případ (cit.): *Právo je jedním ze společenských normativních systémů; je tedy nerozlučně spjata s existencí společnosti, kterou svým regulativním působením významně ovlivňuje. Úkolem práva jako společenského normativního systému je zabezpečit reprodukci společností, a tedy i vůbec její řádné fungování. Aby společnost nebyla pouhým souhrnem autonomních individuí, sledujících výlučně své vlastní zájmy, potřeby a toliko svůj prospěch, a nerespektujících zájmy, potřeby a prospěch ostatních, resp. celku, musí ve společnosti existovat i určitá shoda ohledně základních hodnot a pravidel vzájemného soužití. Z tohoto pohledu je evidentní, že právní řád nemůže být hodnotově neutrální, ale musí obsahovat, chránit a prosazovat alespoň hodnoty, které umožňují bezporuchové soužití jednoho člověka s lidmi dalšími, tedy život člověka jako člena společnosti. [...] Smyslu práva jako takového odpovídá pouze takový výklad textu právního předpisu, který takové uspořádání vztahů ve společnosti respektuje. Výklad, který by – při existenci několika různých interpretačních alternativ - racionalitu uspořádání společnosti pomíjel, nelze považovat za správný a závěr, k němuž dospívá, potom důsledně vzato nelze považovat ani za existující právo.*

Povinný subjekt dále provedl test proporcionality. Ústavní soud stanovil podmínky, které musí být kumulativně naplněny v rámci testu proporcionality, které podle svého vyjádření dovodil z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 8. 11. 2016 ve věci Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku č. 18030/11, zdroj ASPI. U žádosti zkoumal proto následující kritéria (viz Správní právo 6/2019, str. 328 – 341):

1. Účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
2. Informace samotná se týká veřejného zájmu;
3. Žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. Společenského hlídacího psa;
4. Informace existuje a je dostupná.

Povinný subjekt se domnívá, že žádost již v prvním kritériu neobstojí. Sice se požadovaná informace dotýká veřejného zájmu, ale účel jejího získání může být oproti tomu veden z čistě osobních (soukromých) důvodů (viz Zb. Lubovský, Zneužití práva na informace, str. 338), které bývají zpravidla poodhaleny v následném vyjádření žadatele.

Osobní zainteresovanost dovozuje povinný subjekt z toho, že žadatelka ve svém časopise z února 2021 poukazuje na fakt, že byla odvolána zastupitelstvem obce pro nedůvěru (údajně toto měla zařídít paní starostka) a od té doby, co není místostarostka obce, obec platí vysoké náklady na právní služby, které údajně vykonávala ona v době, kdy byla místostarostka, pouze za odměnu místostarostky. Následně

na zasedání zastupitelstva obce dne 30. 3. 2021 žadatelka prohlásila, že žádnými speciálními úkoly nebyla pověřována v rámci právních služeb.

Vzhledem k výše uvedenému tedy povinný subjekt shledal, že žádost o informace neprošla již prvním kritériem testu proporcionality, tedy vyhodnotil, že osobní zainteresovanost žadatelky o poskytnutí informace, která má vztah k povinnému subjektu a k subjektům, o kterých informaci požaduje, že jejím zájmem není diskuse o věcech veřejného zájmu, ale naopak osobní zainteresovanost proti stávajícímu vedení obce a rozdělení místní komunity na dva nesmiřitelné tábory a v druhé řadě se snaží získat informace o svých konkurentech.

Dále i na základě textu odvolání se povinný subjekt domnívá, že žádost žadatelky neobstojí ani v kritériu třetím, a to tím, že by měla být společenským „hlídacím psem“. Jak vyznívá z textu odvolání, žadatelce vadí, že starostka zveřejnila všechny doposud známé náklady na právní služby v oficiálním periodiku obce, Drahelčickém informátoru 2/2021. Povinný subjekt se domnívá, že je společným zájmem žadatelky, když sám povinný subjekt uveřejňuje žadatelkou opakovaně žádané informace a jedná maximálně transparentně, před občany nic netají a vše zveřejňuje i nad rámec požadavků zákona. Naopak i v tomto toto zveřejnění povinného subjektu přispívá k veřejné diskusi nad hospodařením obce, což je jedním z hlavních smyslů zákona, viz důvodová zpráva ke schválení zákona.

Tedy opět z odvolání žadatelky zcela zjevně vyplývá, že žadatelka **má zcela jiné úmysly, než ke kterým byl zákon v roce 1999 přijat**. Jak je v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, povinný subjekt se domnívá, že hlavním úkolem je rozdělit společnost v obci na dva tábory, což opět není hlavním cílem zákona. Naopak je to v rozporu s dobrými mravy, viz zmiňovaná judikatura v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Dále povinný subjekt sděluje, že žadatelka je samostatná advokátka, která se nachází ve střetu zájmů. Na základě příloh k fakturám tak může podávat nabídky do četných výběrových řízení, které budou zpracovány s ohledem na rozsah práce konkurenčních advokátních kanceláří. Tato žádost se týká jak advokátní kanceláře FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH s. r. o., ale i advokátky Mgr. Eleny Donátové, LL.M. Proto tímto může získat konkurenční výhodu a nabídky na právní služby může tomuto lépe přizpůsobit.

Povinný subjekt tedy uzavírá, že žádost o informace odmítá z důvodu zneužití a šikanózního výkonu práva žadatelkou, jak byl tento shora popsán. Zároveň odkazuje na shora popsané důvody neúměrné zátěže povinného subjektu spočívajícího v zahlcování úřadu žádostmi žadatelky, která efektivně omezuje jeho činnost.

V souvislosti s výše uvedeným rozhodl povinný subjekt tak, že žádost zamítl v celém rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze dle § 16 odst. 1 zákona a v souladu s § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání. Odvolání se podává k povinnému subjektu a rozhoduje o něm Krajský úřad Středočeského kraje.

Ing. Petra Ďuranová, starostka obce Drahelčice

IČ: 00233200
DIČ: CZ233200
ID: gs6avg8

č. ú: 11127111/0100
info@draheltice-obec.cz
[www: draheltice-obec.cz](http://www.draheltice-obec.cz)

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor správních agend

prostřednictvím

Obce Drahelčice
prostřednictvím datové schránky obce

V Drahelčicích dne 7.7.2021

Věc: Odvolání proti rozhodnutí spis. zn. OUDRA693/2021/PDU

Dne 6.4.2021 jsem dala obci Drahelčice žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., v platném znění, kde jsem žádala poskytnutí faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., sídlem tř. Kpt. Jaroše 13, 602 00 na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110053, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu, faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky, IČ: 71468935 se sídlem Tovární 1011, Průhonice, 25243, ev. číslo ČAK 12053, na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod pořadovým číslem 2110056, a to včetně příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložený čas a částku jednotlivého úkonu.

Dne 22.4.2021 mi bylo doručeno do mé datové schránky rozhodnutí obce Drahelčice **spis. zn. OUDRA 398/2021/PDU**, kterým moji žádost o informace odmítla. Proti tomuto rozhodnutí jsem podala odvolání, kterému odvolací orgán vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému rozhodnutí.

Dne 21.6.2021 mi bylo doručeno do mé datové schránky nové rozhodnutí obce Drahelčice **spis. zn. OUDRA693/2021/PDU**.

Odvolání:

Proti rozhodnutí spis. zn. **spis. zn. OUDRA693/2021/PDU** podávám tímto ve stanovené lhůtě odvolání. (dále jen „Rozhodnutí“).

Odůvodnění:

I.

1. Ve výroku Rozhodnutí je uvedeno, že se žádost v celém rozsahu odmítá v souladu s § 15 zákona z důvodu zneužití práva na informace ze strany žadatelky, z důvodu šikanózního výkonu práva na informace a z důvodu, že žádost neobstála v testu proporcionalit odmítnuta.
2. Zákaz zneužití práva musí být chápán jako výjimka z pravidla. A musí být tedy řádně odůvodněn. Judikát, na který povinný subjekt odkazuje, se týkal především odmítnutí osvobození od soudních poplatků. V uvedených věcech byla důvodem pro neosvobození stěžovatele/stěžovatelky od soudních poplatků podstata sporu o poskytnutí, resp. neposkytnutí informace, přičemž „[z]dejší soud dospěl k závěru, že i v případě, kdy je účastník řízení nemajetný a bylo by tudíž namístě přiznat mu osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., může mu soud výjimečně toto dobrodiní odepřít, a to zejména pro povahu sporu či sporů, které tento účastník vede. Takovými spory přitom mohou být i spory týkající se poskytování informací podle informačního zákona, nemají-li vztah k podstatným okolnostem účastníkovy životní sféry (majetku, životních podmínek atd)“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011 – 72, a obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, č. j. 9 Ans 7/2012 – 60; nálezný Ústavního soudu ze dne 20. 7. 2010, sp. zn. I. ÚS 1556/10). Nejvyšší správní soud a Ústavní soud uvedly v citovaných věcech, že šikanózní výkon práva na informace v konkrétních případech může být považován za zneužití práva a důvodem pro neosvobození od soudních poplatků. Žádný z uvedených rozsudků (ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2009, č. j. 4 As 27/2008 – 89) se ale netýká omezení práva na informace. Proto je odkaz na tento judikát nepřipadný.
3. V odůvodnění Rozhodnutí je toho sice napsáno hodně, ale z toho množství není srozumitelné, v čem má moje žádost ze dne 6.4.2021 nebo mé jednání naplňovat znaky zneužití práva, jelikož jednotlivé části odůvodnění jsou ve vzájemném rozporu nebo se jako důvod uvádí skutečnosti, které s podanými žádostmi o informace nesouvisí.
4. V úvodu upozorňuje povinný subjekt na velké množství žádostí, které jsem údajně podala. Zároveň ale uvádí, že to v roce 2020 bylo **6** žádostí a v roce 2021 **5** žádostí. Povinný subjekt nemůže směřovat období různých let. A když už tak činí, tak to musí ve své úvaze zohlednit. Jím uváděné množství žádostí, které jsem podala za jím uváděné období 18 měsíců, ale není množstvím, které by jakkoli paralyzovalo činnost povinného orgánu nebo by signalizovalo snahu o zneužití. Nejedná se ani o počet, který by byl nějak mimo limit toho, co je schopen povinný subjekt vyřídit. V roce 2016 vyřídil povinný subjekt 19 žádostí o informace a v roce 2015 dokonce 51 žádostí o informace. Bylo to sice za jiného vedení obce, ale i obec pod vedením Ing. Petry Ďuranové by měla být schopna vyřídit celkem 10 žádostí o informace za rok nebo 5 žádostí za půl roku.
Tedy počet žádostí nemůže být zneužitím práva.

5. Dvě z pěti žádostí za rok 2021 se týkaly žádosti o poskytnutí seznamu faktur za uplynulý měsíc, který je sice zveřejňován na webu povinného subjektu, ale se zpožděním. Dvě žádosti se týkaly poskytnutí pdf souboru vzniklého převodem z elektronicky vedeného podacího deníku obsahujícího evidenci přijaté a odeslané pošty. Tedy se nejednalo o vyhledávání nebo soubory informací, které by nějak povinný subjekt zatížily. Pouze jedna žádost, a to je tato, které je předmětem odmítnutí, byla žádostí o poskytnutí příloh tří faktur.

Tedy obsah žádostí také nemůže být zneužitím práva.

6. V čem má spočívat to šikanózní jednání není srozumitelné. Účel, pro který o informace žádám, není povinný subjekt oprávněn zkoumat. Faktury odmítnuté tímto rozhodnutím byly hrazeny z veřejných prostředků. Jako občan a jako zastupitel mám právo vidět, za co jsou takové prostředky vynakládány. Všechny body testu proporcionality jsou splněny.
7. Když už povinný orgán zmiňuje žádosti o informace, které jsem podala z důvodu, že mi žádostmi požadované doklady nebyly předloženy při jednání zastupitelstva, pak sděluji, že pokud se jednalo o záležitostech, kterých se týkaly, bylo povinností starostky mi je předložit na tomto zasedání. Až když jsem podala žádost o informace, dozvěděla jsem se, že požadovaný dokument, o kterém tvrdila, že existuje, např. v té době vůbec neexistoval. Tudíž je zřejmé, že žádosti nepodávám bez účelně, ale pouze s cílem ověřit stav mi podávaných informací nebo zjistit, zda je účelně nakládáno s veřejnými prostředky.
- Smyslem práva na informace, které se řadí mezi politická práva jednotlivců, je především (i když ne výlučně) kontrola činnosti veřejné správy. Cílem této kontroly je zjistit skutečnosti rozhodné pro posouzení dodržování zákonnosti při jejím výkonu, porovnat je v konkrétním případě se zákonem stanovenými standardy činnosti správního úřadu, vyhodnotit případné odchylky od těchto standardů a při zjištění porušení zákonnosti navrhnout nebo přijmout odpovídající prostředky nápravy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2009, č. j. 5 As 68/2008 - 67).

Dělám tedy pouze to, kvůli čemu byl tento institut do právního řádu zaveden.

8. Povinný subjekt není oprávněn založit odmítnutí na jeho subjektivních dojmech, proč informace požadují nebo jak s nimi naložím. V této souvislosti odkazují na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu spis. zn. 4 As 385/2019 – 55 ze dne 26.2.2020, které stanoví, že nijak neprokázané možné zneužití informace ze strany žadatelky, tedy jakási domněnka, že vydanou informaci by žadatelka mohla užít protiprávně, nemůže být důvodem pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Naopak, právo na informace je právem politickým a **využití poskytnutých informací** v soutěži politických stran, např. v rámci předvolební kampaně, či **ke kritice volených zástupců občanů v rámci veřejné diskuse je zcela legitimní a v souladu se smyslem a účelem práva na informace**.
9. Fakt, že povinný subjekt vydává časopis, ve kterém zveřejnil, za co jsou veřejné prostředky vynakládány, jej nezabavuje povinnosti požadované informace poskytnout. Právě naopak, pokud si může tyto informace zveřejňovat povinný subjekt sám způsobem, jaký se mu hodí, nemůže omezovat občana a zastupitele v přístupu k této informaci.
10. Opětovně poukazuji na to, že povinný subjekt nerozhoduje o mých žádostech nestranně a je vůči mně jednoznačně podjatý. Z odůvodnění napadeného Rozhodnutí je zjevné, že povinný subjekt není schopen oddělit svoji činnost a od osoby, která za něj jedná. Vůle neposkytnout mi informace není vůlí povinného subjektu, ale vůlí osoby, která za něj jedná, a to Ing. Petry

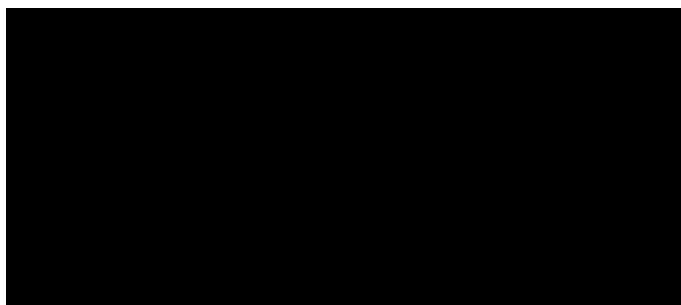
Đuranové. Již v předchozím případě mé žádosti o přílohu faktury za právní služby, se opakovaně snažila mi informaci neposkytnout. Jelikož nakonec neuspěla, tak se nyní rozhodla vymyslet si důvody pro odmítnutí žádosti. Přitom směšuje informace, které mi má poskytnout se zveřejněnými informacemi na profilu zadavatele, které mi ale nebyly poskytnuty na základě žádosti o informace a tudíž jsem tento institut jejich použitím nemohla zneužít.

11. JV neposlední řadě jako zastupitelka, odkazuji v této souvislosti na **rozhodnutí Nejvyššího správního soudu spis. zn. 4 As 385/2019 – 55 ze dne 26.2.2020**, dle něhož mám právo na přílohy faktur v plném rozsahu v neanonymizované podobě, jelikož v mém případě platí, „má-li žadatel nárok podle zvláštního zákona na obsahově neomezený přístup k určité informaci, není důvod mu tento přístup s ohledem na zákon o svobodném přístupu k informacím omezovat jako jiným, neprivilegovaným žadatelům“.

[

II.

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby nadřízený orgán zrušil rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a aby přikázal povinnému subjektu mi požadovanou informaci poskytnout.

Praha: 6.8.2021
Číslo jednací: 099251/2021/KUSK
Spisová značka: SZ_065934/2021/KUSK
Vyřizuje: Mgr. Humlová
Značka: InfZ OÚ 124/21

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, rozhodl na základě odvolání [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutím povinného subjektu – Obce Drahelčice číslo jednací OUDRA693/2021/PDU ze dne 21.6.2021 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ze dne 7.7.2021 takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu – Obce Drahelčice č.j. OUDRA693/2021/PDU ze dne 21.6.2021 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací se zamítá a rozhodnutí č.j. OUDRA693/2021/PDU se potvrzuje.

Odůvodnění

Žádostí ze dne 6.4.2021 (doručena datovou schránkou) žadatelka požádala povinný subjekt o poskytnutí následujících informací:

- 1. faktury společnosti FEICHTINGER ŽÍDEK FYRBACH advokáti s.r.o., na částku 191.422,- Kč vedené v knize došlých faktur pod poř. číslem 2110024 a faktury stejné společnosti na částku 169.521,- Kč vedené v knize došlých faktur pod poř. číslem 2110053, a to vč. příloh k těmto fakturám obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložených čas a částku jednotlivého úkonu;*
- 2. faktury Mgr. Eleny Donátové, LL.M., advokátky na částku 30.000,- Kč, vedené v knize došlých faktur pod poř. číslem 2110036, a faktury stejné advokátky na částku 17.000,- Kč vedené v knize došlých faktur pod poř.č. 2110056, a to vč. příloh k těmto fakturám*

obsahující den uskutečnění příslušného úkonu, popis úkonu, vynaložených čas a částku jednotlivého úkonu.

O poskytnutí informace požádala do datové schránky.

Povinný subjekt vydal dne 21.4.2021 (doručeno datovou schránkou dne 22.4.2021) rozhodnutí o odmítnutí dle § 15 InfZ s rozsáhlým odůvodněním, že žadatelka zneužívá právo na informace k omezení chodu úřadu, a následnému napadání vedení obce, že nezvládá plnění svých povinností, a dále k politickému boji, a to i na základě lživých informací občanům, její žádost neobstojí v testu proporcionality, když požadované informace se sice dotýkají veřejného zájmu, ale účel jejího získání může být z čistě osobních důvodů - s cílem obec rozdělit na dva nesmiřitelné tábory a získat informace o svých konkurentech. Při tomto rozhodnutí povinný subjekt vycházel i z doporučení Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly.

Dne 7.5.2021 (doručeno datovou schránkou) žadatelka podala odvolání proti tomuto rozhodnutí z důvodu, že ve výroku není uveden právní důvod odmítnutí, z odůvodnění pak vyplývá, že je to zřejmě z důvodu zneužití práva na informace, ale povinný subjekt může informaci odmítnout jen z důvodů uvedených v InfZ, nepodala žádné množství žádostí ani co do počtu, ani co do složitosti, naopak povinný subjekt zneužívá institut odmítnutí informace dle InfZ za účelem poškození práv žadatelky, i když o právních službách informuje v periodiku obce..

Povinný subjekt postoupil odvolání ze dne 7.5.2021 pod č.j. OUDRA0570/2021/PDU ze dne 20.5.2021 (doručeno dne 26.5.2021) s podrobným vyjádřením, v čem spočívá zneužívání práva na informace, a dále s odůvodněním, že periodikum obce slouží k informování občanů obce, což je povinnost starostky.

Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím č.j. 070420/2021/KUSK ze dne 4.6.2021 (právní moc dne 7.6.2021) rozhodnutí povinného subjektu zrušil a řízení vrátil zpět, protože se povinný subjekt dopustil chyby v rozhodnutí, když ve výroku odkázal pouze na § 15 InfZ, který je však procesním ustanovením, ne hmotně právním důvodem odmítnutí žádosti, tedy důvod odmítnutí žádosti nebyl ve výroku uveden. Na druhé straně nebylo možno dát za pravdu žadatelce, že důvody odmítnutí musejí být výslovně dle InfZ, protože z judikatury vyplývá, že důvodem odmítnutí informace mohou být i obecně uznávané právní principy, mezi které bezesporu patří právě institut zneužívání práva, tento důvod však musí být ve

výroku rozhodnutí slovně popsán. Odvolací orgán nemohl ani přihlédnout k důvodům ohledně zátěže povinného subjektu, které uvedl do postoupení spisu, ale neuvedl je do odůvodnění rozhodnutí, i když časovou náročnost vyřizování žádostí žadatelky toto vyjádření dokládalo. V dalším řízení bylo proto povinnému subjektu uloženo přehodnotit svůj postup, a buď požadované informace poskytnout, nebo pokud dojde ke stejnému závěru, vydat nové bezvadné rozhodnutí, které bude ve výroku obsahovat právní důvod odmítnutí informace a v odůvodnění se vypořádá i se zdůvodněním ohledně omezování činnosti povinného subjektu, které v odůvodnění rozhodnutí chybí.

Povinný subjekt vydal dne 21.6.2021 (doručení datovou schránkou neprokázáno, dle sdělení žadatelky doručeno téhož dne) rozhodnutí č.j. OUDRA693/2021/PDU z důvodu zneužití práva na informace, šikanózního výkonu práva a neobstání v testu proporcionality. V odůvodnění pak povinný subjekt vyčíslil počty žádostí žadatelky za r. 2020 a za r. 2021 a zdůvodnil, proč je to pro něho nadměrnou zátěží – povinný subjekt disponuje pouze 2 administrativními silami, místostarostka je neuvolněná, přitom řeší veškeré dění v obci, staví školku, administruje 5 dotačních titulů, 6 výběrových řízení, správní řízení a řeší chod úřadu. Žadatelka získané informace zneužívá ve svůj prospěch a manipulativně o nich informuje občany ve svém občasníku, přitom povinný subjekt žádné informace týkající se hospodaření před občany netají a zveřejňuje je ve svém periodiku, uveřejňuje informace nad rámec zákona. Dále povinný subjekt odkázal na judikaturu týkající se zneužití práva.

Konečně povinný subjekt provedl test proporcionality se závěrem, že žádost se sice týká veřejného zájmu, ale účel jeho získání může být veden z čistě osobních důvodů, což dokládá tím, že žadatelka ve svém časopise z února 2021 poukazuje na fakt, že byla odvolána zastupitelstvem obce pro nedůvěru (údajně to měla zařídít pí místostarostka) a od té doby, co není místostarostkou obce, obec platí vysoké náklady na právní služby, přitom na zasedání zastupitelstva obce dne 30.3.2021 žadatelka prohlásila, že žádnými speciálními úkoly nebyla jako místostarostka pověřována v rámci právních služeb. Kromě toho, že se žadatelka snaží obec rozdělit na 2 tábory, jako advokátka je v případě těchto informací ve střetu zájmů.

Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka dne 7.7.2021 odvolání, ve kterém napadla použití některé judikatury, uvedla, že není srozumitelné, proč se jedná o zneužití práva, zpochybnila vyčíslení počtu žádostí jako přílišné s tím, že nelze spojovat žádosti za 2 roky a jejich počet je malý (6+5), dále není srozumitelné, v čem má spočívat šikanózní jednání, fakt, že povinný subjekt zveřejňuje informace, ho nezavazuje povinnosti je poskytnout, o jejich žádostech není

rozhodováno nestranně a ona jako zastupitelka má právo na obsahově neomezený přístup k informacím.

Povinný subjekt odvolání ze dne 7.7.2021 postoupil Krajskému úřadu Středočeského kraje pod č.j. OUDRA0824/2021/PDU ze dne 22.7.2021 (doručeno dne 26.7.2021) s vyjádřením k jednotlivým bodům odvolání, které považuje za bezdůvodné.

Krajský úřad Středočeského kraje přezkoumal předložené dokumenty a konstatuje, že odvolání není důvodné. Především je nutno zdůraznit, že zastupitel má sice právo na neomezený přístup k informacím, které potřebuje k výkonu své funkce, ale ani on není oprávněn toto právo zneužívat a paralyzovat chod povinného subjektu.

Pokud jde o námitku, že počet žádostí je malý, nelze mu přisvědčit. Množství žádostí je třeba posuzovat nejen absolutně, což se jeví jako malý počet žádostí, ale i ve vztahu k počtu pracovníků povinného subjektu (v daném případě 3 osoby, 2 administrativní pracovnice a starostka) a především ve vztahu k agendě, kterou tyto pracovníci musí řešit. A právě v tom odvolací orgán spatřuje zatížení povinného subjektu nad únosnou míru, a tedy zneužití práva na informace k omezení fungování povinného subjektu.

Námítky žadatelky k chybnému používání judikatury pak považuje odvolací orgán za irelevantní, neboť citované judikáty se zabývají obecnou definicí zneužití práva na informace jako dovoleného chování, jímž se dosahuje nedovoleného výsledku, tedy se jedná o jenom zdánlivě dovolené jednání. Skutečnost, že věcně se žádostí dle InfZ nesouvisí, na jejich obsahu nic nemění.

Pokud jde o zdůvodnění šikanózního jednání, popsal povinný subjekt, v čem ho spatřuje, šikana je vždy subjektivní hodnocení, neexistují pro ni objektivní kritéria, to co je pro jednoho nepřijatelná šikana, se pro druhého tak jevit nemusí, z hlediska povinného subjektu pak byla zdůvodněna dostatečně.

Konečně pokud jde o provedený test proporcionality, ze spisu vyplývají závěry, učiněné povinným subjektem, proto se s nimi odvolací orgán ztotožňuje.

Vzhledem k výše uvedenému Krajský úřad Středočeského kraje rozhodl o odvolání žadatelky tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušil a řízení vrátil zpět.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Mgr. Jiřina Humlová
za odbor pověřená oprávněná úřední osoba

Obdrží:

Obec Drahelčice, Na Návsí 25, 252 19 Drahelčice, DS: gs6avg8